

Stanovnici sela Dabrica žive od poljoprivrede

Napisao Zoran Šukić
utorak, 31 avgust 2010 09:25



Selo Dabrica nalazi se između mjesta Stolac, Berkovići, Nevesinje i Mostar. Stanovnici su se vratili u ovo selo još 1999. godine, u svoje obnovljene kuće. Isključivo zanimanje im je poljoprivreda, i to proizvodnja zdrave hrane. Osman Smailhodžić čitav svoj život je proveo u Dabrici, kaže da na ovim prostorima dobro rađa krompir, kupus i voće.

Ističe da nikada nije ikakvih međunacionalnih problema od povratka naovamo. Svi žive skladno, kao i prije rata.

RSE: Gospodine Osmane, možete li mi reći kako živite u Dabrici?

Smailhodžić: Pravo da ti kažem, uz penziju pomalo, oko poljoprivrede se nešto, nešto se proda i tako. Ali pretežno ovo što ima nas u Dabrici povratnika, sve skoro penzije ima. Možda dvije, tri kuće da nemaju penzije. To penzije imam, i uza nju se pomalo živi. I poljoprivreda. Nešto voćnjaka se zasadilo.

RSE: Kad sam dolazio u Dabricu, kad sam silazio odozgo niz brdo, panorama je prelijepa, priroda je predivna. Imate i dosta ravičarskog dijela da se možete i poljoprivredom baviti. Šta to uzgajate?

Smailhodžić: Otprilike, malo više kupus, krompir, paradajz, paprika. A usjeva nema, ne radi niko to.

RSE: A ima li mlađeg svijeta?

Smailhodžić: Nema mlađeg svijeta. Ima jedno malo dijete u jedne porodice koja živi tu. A, bogami, sve ti je ovo od 35, pa gore.

Zajednički život kao i prije rata

RSE: Vi pripadate općini Berkovići i kad trebate doći u Dabricu, treba sa Berkovića sići na Stolac, pa se popeti gore na Hodovo, pa da bi se nekim asfaltnim putem stiglo ovamo. Daleko ste od matične općine. Koliko vam to predstavlja problem?

Smailhodžić: To nam je veliki problem što smo daleko, što imamo prijeku, makadamski put 20 kilometara odavdje do Berkovića. A problem imamo i ovamo. Slabo se ovaj put održava od Hodova ovamo do Dabrice. Do Pocrnogovaca se održava put, odozdo oni održavaju put, sad ste i prošli tim putem, vidjeli ste. Što se tiče brda našega, i ovamo niz brdo do Jokine okuke je propao put. Taj nam je put najviše upropašćen prošle godine izvlačeći šumu. Bileća je prodala, Šumska uprava, tu šumu i veliki su nam problem napravili tu. Iako je obećano da će ga popraviti, taj se put nije popravio ni danas-danile, evo godina dana da je to sasječeno i očerano. I vidjeli ste kakav je put do nas.

RSE: Pretpostavljam kad bi bilo vode i kad bi se ljudi bavili poljoprivredom, bili bi bolji i prinosi i napravili bi i višak za prodaju.

Smailhodžić: Pa bi. Ovdje se proizvodi zdrava hrana i ovdje se sve po dobroj cijeni može prodati. Jer u nas je kupus ovdje marka kilo, krompir marka kilo, to je što mi proizvodimo. Onda i voće. Trešnja je na cijeni isto. Mi sadimo ovaj kasni sad hrušt i cijena bude po tri marke kad postane taj kasni hrušt ovdje, isto kao kad počne prva trešnja na pijaci dole.

RSE: Kakav je suživot? Kako žive ljudi različitih nacionalnosti na ovim prostorima?

Smailhodžić: Mi ovdje živimo zajednički život kao i prije rata. Ovdje što se tiče Dabrice, nikakvih problema mi nemamo što se tiče komplet sela. Jedina je opština u BiH koja nije imala ni mali ijedan incidenat od prvog dana povratka do sada. Niko. Problema nije bilo. Ni uvreda. Nikakvih mi problema nemamo ni sa opštinom ovdje, ni sa načelnikom. Što more, da nešto. A sve je to tanana, razumiješ. To je tako. I opština nije u mogućnosti.

RSE: Vidim renovirali ste kuće, vratio se popriličan broj ljudi. To je rijedak primjer da se ovakav broj ljudi vratio u svoje matično selo.

Smailhodžić: Pa jeste. Ovdje je dosta kuća napravljeno - oko 50 kuća je napravljenih. Neki su ljudi i svojim sredstvima radili kuće, a od donacija je ovdje 47 kuća napravljenih. E sad mnogi idu u škole dole. Bude ljeti ovdje puno, a zimi, bogami, ne bude dva'estak kuća. Tako ti je to - kao i na drugim mjestima.

Nebojša Kolak